

Міністерство освіти і науки України
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет економічних відносин та фінансів
Кафедра економіки та бізнесу

УПРАВЛІННЯ

ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЕКТАМИ

Тестові завдання
для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної, заочної
форми навчання за спеціальністю 076 «Підприємництво та торгівля»

Харків – 2024

Міністерство освіти і науки України
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет економічних відносин та фінансів
Кафедра економіки та бізнесу

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЕКТАМИ

Тестові завдання
для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної, заочної
форми навчання за спеціальністю 076 «Підприємництво та торгівля»

Затверджено рішенням Науково –
методичної ради факультету
економічних відносин та фінансів
Протокол № 1 від 25.09.2024 р.

Харків – 2024

УДК: 005.8:330.341.1](072)
У 67

Схвалено
на засіданні кафедри економіки та бізнесу
Протокол № 2 від 02.09.2024 р.

Рецензенти:

О.М. Таран, канд. екон. наук, доц. кафедри менеджменту, бізнесу і адміністрування
Державного біотехнологічного університету

Ю.В. Пащенко, канд. екон. наук, доц. кафедри глобальної економіки Державного
біотехнологічного університету

Управління інноваційними проектами: тестові завдання для здобувачів другого
(магістерського) рівня вищої освіти денної, заочної форми навчання за спеціальністю
076 «Підприємництво та торгівля» / укладач: Т.Ю. Білоусько; ДБТУ. - Харків:, 2024.
- 56 с.

Запропоновано тести, які згруповані за темами навчальної дисципліни та
можуть використовуватися для аудиторного та самостійного навчання.
Рекомендовано для студентів спеціальності 076 «Підприємництво та торгівля»
всіх форм навчання.

УДК: 005.8:330.341.1](072)

Відповідальний за випуск: Т.Ю. Білоусько, кандидат економічних наук, доцент

© Білоусько Т.Ю., 2024
© ДБТУ, 2024

ПЕРЕДМОВА

Збільшення ролі інновацій в сучасних умовах зумовлює активізацію інноваційної діяльності підприємств на основі підвищення ефективності виробництва, здійснення перспективних науково-дослідних розробок і реалізації інноваційних програм. Відповідно, сьогодні, з метою досягнення ефективного існування та розвитку підприємства, фахівці з менеджменту та адміністрування повинні володіти належними практичними вміннями і навичками застосування як універсального інструментарію розробки та реалізації інноваційних проектів, що сприятиме появі нових видів продукції, запровадженню інноваційних технологій, підвищенню продуктивності праці, збільшенню прибутковості та конкурентоспроможності підприємств.

Управління інноваційними проектами як навчальна дисципліна є системою знань та навичок з організації та управління інноваційними проектами, як проектами особливого виду, що забезпечують створення і впровадження нових видів продукції, технологій та ґрунтовному вивченні принципів роботи в ринковій економіці майбутніми фахівцями в галузі підприємництва та торгівлі.

Метою вивчення дисципліни «Управління інноваційними проектами» є формування у майбутніх фахівців системи знань, вмінь і навичок з управління інноваційною діяльністю на підприємстві, розробки та просування інноваційних проектів.

Об'єктом навчальної дисципліни є економічна система та процеси, що відбивають різні аспекти управління інноваційними проектами.

Предметом навчальної дисципліни є теорія і практика управління інноваційними проектами як базової ринкової категорії, що характеризується специфічними економічними, організаційними і соціально-психологічними і морально-етичними параметрами.

Завданнями вивчення дисципліни є формуванні основ наукового світогляду на інноваційну та проектну діяльність, засвоєння основних термінів та понять інноваційної та проектної діяльності на рівні їх відтворення і тлумачення; здобуття навичок та застосовування їх у практичній діяльності для підвищення конкурентоспроможності фахівця у підприємстві та торгівлі.

Самостійна аналітична робота здобувачів передбачає опрацювання законодавчих і нормативних актів, підручників, навчальних посібників, монографій, спеціальної літератури, практичних матеріалів органів державного управління та суб'єктів підприємницької діяльності, а також відповідних методичних розробок, що допомагають в підготовці майбутніх фахівців.

Метою вирішення тестових завдань з навчальної дисципліни «Управління інноваційними проектами» є засвоєння здобувачами теоретичних знань та набуття практичних вмінь та навичок у галузі управління інноваційною діяльністю підприємств, відповідних компетенцій на основі засвоєння основних теоретичних положень та опанування необхідними практичними навичками, що дозволяють ефективно здійснювати цю діяльність на підприємстві.

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Розділ 1. Теоретико-методологічні засади управління інноваційними проектами організацій

Тема 1. Інноваційний проект як об'єкт управління.

Інновації в теоріях економічного розвитку. Становлення теорії інноватики та її сучасні концепції. Сутність, мета і завдання управління інноваційними проектами. Принципи управління інноваційними проектами. Функції управління інноваційними проектами. Механізм управління інноваційними проектами. Міжнародні та національні стандарти з управління проектами. Процеси управління інноваційними проектами.

Оточення проекту та програми підтримки інноваційної діяльності. Поняття інвестицій та інвестиційної діяльності підприємства. Відмінність інноваційного проекту від інвестиційного. Продукт інноваційного проекту. Роль інвестицій у забезпеченні ефективного стратегічного розвитку підприємства та зростання його ринкової вартості.

Тема 2. Сутність та особливості інноваційних проектів

Класифікація інноваційних проектів. Життєвий цикл інноваційного проекту. Учасники інноваційного проекту.

Поняття інновацій, інноваційного процесу та інноваційної діяльності. Етапи інноваційного процесу. Життєвий цикл інновацій. Фази життєвого циклу інноваційного проекту (за підходами Світового банку та UNIDO.). Класифікація та кодування інновацій. Моделі поширення інновацій. Особливості прийняття рішень в управлінні інноваціями. Особливості управління проектами на кожній стадії життєвого циклу.

Тема 3. Методи і технологія управління інноваційними проектами

Функції та принципи планування інновацій в системі управління. Зміст управління інноваційними проектами. Принципи і етапи управління інноваційними проектами. Особливості менеджменту на стадіях життєвого циклу інновацій.

Технологія реалізації інноваційних проектів. Організаційні структури інноваційного проекту. Управління персоналом у проектах.

Організаційні структури управління інноваційною діяльністю. Організаційні форми реалізації інновацій у межах імітаційної, захисної та традиційної стратегії підприємства. Наступальна інноваційна стратегія як організаційна форма реалізації інновацій.

Тема 4. Оцінка ефективності проектних рішень

Базові принципи проведення оцінки ефективності інноваційних проектів.

Методи оцінки ефективності інноваційних проектів. Критерії ефективності інноваційних проектів: чистий приведений дохід, індекс дохідності, період окупності, внутрішня норма дохідності та інші, порядок їх розрахунку. Аналіз беззбитковості проекту. Концепція і методичний інструментарій визначення майбутньої і теперішньої вартості чистого грошового потоку від інвестування в інноваційні проекти.

Взаємозв'язок окремих показників оцінки ефективності інноваційних проектів. Особливості оцінки ефективності незалежних і альтернативних інноваційних проектів.

Розділ 2. Планування реалізації та розробки проекту

Тема 5. Планування ресурсів і витрат інноваційних проектів

Оцінка і планування ресурсів. Побудова ресурсних гістограм. Розробка Плану-графіку реалізації інноваційного проекту. Планування затрат.

Послідовність планування проекту (структуризація проекту, розробка Плану-графіку реалізації проекту, ресурсне планування, планування бюджету проекту). Структуризація проекту (ієрархічна структура робіт - WBS, організаційна структура виконавців - OBS, матриця відповідальності - RAM).

Розробка Плану-графіку реалізації проекту (мережевий графік, діаграма Гантта, таблична форма). Моделювання і календарне планування ресурсів. Контроль та корегування виконання інноваційного проекту.

Тема 6. Проектно-кошторисна документація. Кошторис і бюджет проекту.

Розробка проектної-кошторисної документації (тендери на розробку, вимоги до документації, експертиза та затвердження проектів). Призначення кошторисів. Методи визначення кошторисної вартості. Структура кошторисної вартості.

Планування ресурсів проекту: процес, методи і засоби. Оцінка вартості операцій: процес, методи і засоби. Інформаційне забезпечення оцінки вартості операцій. Аналіз ресурсів проекту.

Бюджет інноваційного проекту, його види. Особливості розробки капітального бюджету. Зміст і порядок розробки поточного бюджету експлуатації інноваційного проекту. Метод «гнучкого бюджету» реалізації інноваційного проекту і принципи його розробки. Контроль бюджету проекту.

Тема 7. Інвестування і бізнес-планування інноваційних проектів.

Форми та види бізнес-планів. Міжнародні та національні стандарти бізнес-планування. Міжнародні та національні стандарти бізнес-планування (UNIDO, KPMG, ЄБПП, TASIS, IFC, BFM Group). Національні стандарти бізнес-планування.

Бізнес-план інноваційного проекту, методичні засади його розробки. Зміст бізнес-плану інноваційного проекту та характеристика основних його розділів - резюме, характеристика продукту (послуги), розміщення об'єкта, аналіз ринку продукту, обсяг та структура виробництва продукту (послуги), які плануються, забезпеченість випуску продукту (послуги) основними факторами виробництва, стратегія маркетингу, фінансовий план, визначення потреби в інвестиційних ресурсах та джерел її фінансування, оцінка ризиків та форми їх страхування і мінімізації, графіки реалізації проекту, аналіз беззбитковості. Джерела фінансування інноваційних проектів.

Тема 8. Управління ризиками інноваційних проектів.

Сутність і класифікація інноваційних ризиків. Процес управління інноваційними ризиками. Правила прийняття проектних рішень в умовах невизначеності і ризику.

Методи оцінки одиничних ризиків інноваційних проектів: аналіз чутливості, аналіз сценаріїв, імітаційного моделювання за методом Монте-Карло, аналіз дерева рішень. Методи оцінки несистематичних ризиків інноваційних проектів. Методи оцінки ринкових (систематичних) ризиків інноваційних проектів.

ТЕСТОВЕ ЗАВДАННЯ №1 (теми 1-2)**1. Поняття «інновація» було вперше запроваджене:**

1. Миколою Кондратьєвим;
2. Йозефом Шумпетером;
3. Пітером Друкером;
4. Адамом Смітом.

2. Інновації, що здатні докорінним чином змінити характер людської діяльності, створити нові галузі економіки, започаткувати новий технологічний устрій – це:

1. базисні;
2. поліпшувальні;
3. ординарні;
4. інновації третього порядку.

3. Результатом інноваційної діяльності є:

1. інтелектуальний продукт;
2. інновації;
3. інвенція;
4. технології.

4. Відкриття – це:

1. нове і корисне для даного підприємства технологічне рішення, впровадження якого дає економічний ефект;
2. науковий результат, що вносить радикальні зміни в існуючі знання, розкриває невідомі досі закономірності, властивості та явища матеріального світу, істотно впливає на перебіг науково-технічного прогресу і розвиток цивілізації, є джерелом винаходів;
3. нове технічне вирішення конкретної задачі, яке дає позитивний ефект, покращує якість продукції чи змінює умови праці;
4. матеріалізований результат від вкладення капіталу, який приймає вигляд нового товару, технології, системи тощо.

5. Новація – це:

1. художнє-конструктивне рішення виробу, яке визначає його зовнішній вигляд;
2. результат практичного освоєння новації, задіяної у динаміці, ефективність якої оцінюється не тільки економічним, а й соціальним ефектом;
3. кінцевий метод, принцип, новий порядок, винахід, новий продукт, процес, якісно відмінний від попереднього аналога, що є результатом інтелектуальної діяльності, закінчених наукових досліджень і розробок;
4. установлення невідомих раніше об'єктивних закономірностей, властивостей та явищ матеріального світу, що вносять корінні зміни в рівень нашого пізнання.

6. Інновація – це:

1. установлення невідомих раніше об'єктивних закономірностей, властивостей та явищ матеріального світу, що вносять корінні зміни в рівень нашого пізнання;
2. нове технічне вирішення конкретного завдання, яке дає позитивний ефект, покращує якість продукції чи змінює умови праці;
3. результат практичного освоєння новації, задіяної у динаміці, ефективність якої оцінюється не тільки економічним, а й соціальним ефектом;
4. кінцевий метод, принцип, новий порядок, винахід, новий продукт, процес, якісно відмінний від попереднього аналога, що є результатом інтелектуальної діяльності, закінчених наукових досліджень і розробок.

7. Винахід – це:

1. кінцевий метод, принцип, новий порядок, винахід, новий продукт, процес, якісно відмінний від попереднього аналога, що є результатом інтелектуальної діяльності, закінчених наукових досліджень і розробок;
2. результат практичного освоєння новації, задіяної у динаміці, ефективність якої оцінюється не тільки економічним, а й соціальним ефектом;
3. нове технічне вирішення конкретного завдання, яке дає позитивний ефект, покращує якість продукції чи змінює умови праці;
4. установлення невідомих раніше об'єктивних закономірностей, властивостей та явищ матеріального світу, що вносять корінні зміни в рівень нашого пізнання.

8. До інновації не відноситься:

1. введення нового продукту;
2. створення нового ринку товарів;
3. реорганізація структури управління організації;
4. винахід.

9. Зазначте, яка існує різниця між винаходом, відкриттям і нововведенням:

1. відкриття здійснюється на прикладному рівні, нововведення на його основі створюється на фундаментальному рівні;
2. відкриття чи винахід можуть бути зроблені колективно, а нововведення розробляються і впроваджуються вченим, винахідником-одинаком;
3. відкриття чи винахід здійснюється винятково заради одержання прибутку, тоді як нововведення впроваджуються з метою одержання нових знань;
4. відкриття або винахід можуть бути випадковими, нововведення випадково не відбуваються.

10. Технологічний устрій – це:

1. сучасна концепція національної конкурентоспроможності, що базується на ефективній реалізації порівняльних інноваційних переваг;
2. комплекс сполучених самодостатніх і самовідтворювальних технологічних сукупностей на однорідній технологічній базі, які розглядаються як автономний ланцюжок однорідних технологічних процесів виготовлення будь-якої продукції, об'єднаний із суміжними технологічними процесами в галузях постачальників і галузях-споживачах;
3. початок формування нових технологічних сукупностей, які радикально відрізняються від традиційного технологічного оточення;
4. основа виникнення, розвитку і зміни технологічних систем, що ґрунтується на базисних інноваціях.

11. Яку кількість технологічних пристроїв виділяють на сьогодні?

1. 4;
2. 6;
3. 8;
4. 10.

12. Цикли М. Кондратьєва – це:

1. коливання економічної кон'юнктури з періодом у 3–4 роки, які пов'язані із тимчасовими лагами руху інформації, що впливає на прийняття управлінських рішень;
2. коливання економічної кон'юнктури з періодом у 7–11 років, протягом яких спостерігається коливання не просто в рівні завантаження існуючих виробничих потужностей, але й коливання в обсягах інвестицій в основний капітал;
3. хвилеподібні коливання економічної кон'юнктури тривалістю 40-60 років, які пов'язані з НТП і спричинені різного роду нововведеннями;
4. часові лаги між прийняттям інвестиційних рішень і зведенням відповідних виробничих потужностей (а також між зведенням і запуском відповідних потужностей), при цьому додатковий лаг формується й між спадом попиту й ліквідацією відповідних виробничих потужностей.

13. Період між появою новації і її впровадженням – це:

1. інноваційний лаг;
2. життєвий цикл інновації;
3. тривалість інноваційного процесу;
4. комерціалізація інновації.

14. Базисні інновації створюються на основі:

1. результатів прикладних досліджень;
2. результатів фундаментальних досліджень;
3. результатів дослідно-конструкторських робіт;
4. результатів маркетингових досліджень.

15. «Гребінчиковий» вигляд класичної кривої життєвого циклу продукту свідчить про те, що:

1. продукт через певний проміжок часу перестає цікавити споживачів швидше, ніж очікувалось, знімається з виробництва;
2. наявні сезонні коливання попиту на продукт;
3. створення продукту відбувається за певними стадіями, між якими існує великий інноваційний лаг;
4. передавання продукту з попередньої стадії життєвого циклу на наступну здійснюється на комерційній основі.

16. Спосіб економічного зростання шляхом кількісної зміни виробничих чинників на основі існуючого науково-технічного рівня називають:

1. екстенсивним;
2. інтенсивним;
3. інноваційним;
4. інкрементальним.

17. Укажіть невірний варіант послідовності етапів інноваційного циклу:

1. аналіз відповідності внутрішніх можливостей розвитку зовнішнім; генерування ідеї інновації; відбір прийнятних ідей; патентування; продаж патенту;
2. аналіз відповідності внутрішніх можливостей розвитку зовнішнім; генерування ідеї інновації; відбір прийнятних ідей; бізнес-аналіз;
3. бізнес-аналіз; розроблення інноваційного продукту; ринкові випробування інноваційного продукту; продаж ліцензії;
4. генерування ідеї інновації; відбір прийнятних ідей; аналіз відповідності внутрішніх можливостей розвитку зовнішнім; розгортання комерційного виробництва інноваційного продукту.

18. До якого покоління інноваційного процесу належить модель стратегічної інтеграції?

1. 2;
2. 3;
3. 4;
4. 5.

19. Яка складова реалізації стратегії не належить до стратегії втягування інновацій ринком?

1. розробка і випуск інновацій;
2. потреба;
3. стимулювання попиту;
4. фундаментальні та прикладні дослідження.

20. Яка складова реалізації стратегії не належить до стратегії проіттовхування інновацій на ринок?

1. розробка і випуск інновацій;
2. потреба;
3. формулювання та стимулювання попиту;
4. фундаментальні та прикладні дослідження.

21. З якого етапу інноваційного циклу розпочинається життєвий цикл інноваційного продукту?

1. розроблення товару;
2. ринкові випробування;
3. виведення на ринок;
4. бізнес-аналіз.

22. На якому етапі закінчується інноваційний цикл?

1. розроблення товару;
2. ринкові випробування;
3. виведення на ринок;
4. бізнес-аналіз.

23. Поліпшуючі інновації створюються на основі:

1. відкриття нових законів та принципів;
2. нових знань;
3. результатів фундаментальних досліджень;
4. існуючих знань, відомих законів та принципів.

24. Появу першої електричної лампочки можна віднести до такого виду ефекту:

1. регіонального;
2. глобального;
3. екологічного;
4. економічного.

25. До принципів інноваційного процесу не відноситься:

1. нововведення звичайно мають обмежений характер;
2. зменшення рентабельності підприємств послідовників;
3. при розробці інноваційної стратегії необхідно орієнтуватися на потреби покупця;
4. необхідною вимогою успішної інноваційної діяльності є правильна оцінка невдач.

26. До факторів успішності інновацій відноситься:

1. перевага нового товару над товарами конкурентів;
2. скорочення життєвого циклу товарів;
3. зростання витрат на науково-дослідні і дослідно-конструкторські роботи;
4. зростання пропозицій нових товарів.

27. До факторів невдачі інновацій відноситься:

1. наявність унікальних якостей товару;
2. адаптивність товару до вимог ринку;
3. доступ до ресурсів;
4. скорочення життєвого циклу товарів.

28. Який метод генерування ідей інновацій є генеруванням групою осіб ідей вирішення поставленої проблеми з подальшою їхньою оцінкою?

1. морфологічні карти;
2. мозкова атака;
3. поліпшення прототипу;
4. ліквідація ситуацій «глухого кута».

29. Який метод генерування ідей інновацій передбачає пошук нових напрямків рішень, якщо традиційні не дали результатів?

1. морфологічні карти;
2. мозкова атака;
3. поліпшення прототипу;
4. ліквідація ситуацій "глухого кута";
5. синектика.

30. До організаційно-економічних методів державного регулювання інноваційної діяльності в Україні не належить:

1. оподаткування;
2. фіскальна політика;
3. формування держзамовлень;
4. амортизаційна політика.

31. До правових методів державного регулювання інноваційної діяльності в Україні не відносять:

1. адміністрування;
2. визначення державних пріоритетів;
3. система стандартів;
4. захист прав та інтересів суб'єктів інноваційної діяльності.

32. Методи, які передбачають проведення планово-дослідницьких робіт, що передують соціально-економічному інноваційному розвитку – це:

1. правові методи;
2. методи визначення державних пріоритетів;
3. політичні методи;
4. методи планування.

33. Інноваційна інфраструктура – це:

1. організаційні структури, до складу яких входять наукові установи, ЗВО, підприємства, інформаційно-виставкові комплекси, служби сервісу тощо, об'єднаних організаційно і територіально в локальний науково-технічний комплекс;
2. сукупність політичних, економічних, правових, управлінських, фінансових, інформаційних, наукових та інших інститутів ринку інновацій, що створюють умови для ефективної реалізації інноваційної діяльності;
3. структури з підтримки малого інноваційного бізнесу, формування сприятливого середовища для прискореної реалізації інноваційних проектів;
4. компактно розташований комплекс, який може охоплювати наукові установи, ЗВО, промислові підприємства, малі фірми.

34. Впишіть слова, яких не вистачає у визначенні інноваційної інфраструктури: «Інноваційна інфраструктура - це сукупність взаємопов'язаних і взаємодіючих ..., які необхідні для ефективного здійснення інноваційної діяльності»:

1. технополісів і технопарків;
2. учбових закладів і підприємств;
3. організацій і допоміжних служб (систем);
4. підприємств і банків.

35. До допоміжних служб (систем) інноваційної діяльності не відноситься:

1. система інформаційного забезпечення;
2. експертизи інноваційних програм;
3. фінансово-економічне забезпечення інноваційної діяльності
4. технополіси і технопарки.

36. Технопарки – це:

1. структури з підтримки малого інноваційного бізнесу, формування сприятливого середовища для прискореної реалізації інноваційних проектів;
2. сукупність політичних, економічних, правових, управлінських, фінансових, інформаційних, наукових та інших інститутів ринку інновацій, що створюють умови для ефективної реалізації інноваційної діяльності;
3. компактно розташований комплекс, який може охоплювати наукові установи, ЗВО, промислові підприємства, малі фірми;
4. організаційні структури, до складу яких входять наукові установи, ЗВО, підприємства, інформаційно-виставочні комплекси, служби сервісу тощо, об'єднаних організаційно і територіально в локальний науково-технічний комплекс.

37. Технополіс - це:

1. організаційна структура, яка об'єднує банки, підприємства, торгові організації, науково-дослідні центри, вищі учбові заклади і зв'язує їх єдиним технологічним циклом для підвищення конкурентоспроможності товарів та послуг;
2. цілісний науково-виробничий комплекс, у який входять науково-дослідні інститути, лабораторії, підприємства та вищі учбові заклади на базі конкретного міста;
3. науково-виробничий територіальний комплекс, у який входять науково-дослідні інститути, лабораторії, підприємства та вищі учбові заклади;
4. складний багатофункціональний комплекс, який забезпечує сприятливі умови для ефективної діяльності нових малих інноваційних фірм.

38. Фінансово-промислова група - це:

1. організаційна структура, яка об'єднує банк, підприємства, торгові організації, науково-дослідні центри, вищі учбові заклади і пов'язує їх єдиним технологічним циклом для підвищення конкурентоспроможності товарів та послуг;
2. цілісний науково-виробничий комплекс, у який входять науково-дослідні інститути, лабораторії, підприємства та вищі учбові заклади на базі конкретного міста;
3. науково-виробничий територіальний комплекс, у який входять науково-дослідні інститути, лабораторії, підприємства та вищі учбові заклади;
4. складний багатофункціональний комплекс, який забезпечує сприятливі умови для ефективної діяльності нових малих інноваційних фірм.

39. Інкубатор - це:

1. організаційна структура, яка об'єднує банки, підприємства, торгові організації, науково-дослідні центри, вищі учбові заклади і зв'язує їх єдиним технологічним циклом для підвищення конкурентоспроможності товарів та послуг;
2. цілісний науково-виробничий комплекс, у який входять науково-дослідні інститути, лабораторії, підприємства та вищі учбові заклади на базі конкретного міста;
3. науково-виробничий територіальний комплекс, у який входять науково-дослідні інститути, лабораторії, підприємства та вищі учбові заклади;
4. складний багатофункціональний комплекс, який забезпечує сприятливі умови для ефективної діяльності нових малих інноваційних фірм.

40. За своєю суттю, інкубатор - це:

1. джерело кредитів для малих інноваційних фірм;
2. експериментальне підприємство;
3. учбовий заклад для підприємців;
4. учбовий заклад для наукових співробітників.

41. Які методи чинять регулюючий вплив через правове регламентування конкретних видів діяльності?

1. правові методи;
2. організаційно-економічні;
3. планування;
4. соціальні.

42. Структури з підтримки малого інноваційного бізнесу, формування сприятливого середовища для прискореної реалізації інноваційних проектів – це:

1. технопарки;
2. технополіси;
3. бізнес-інкубатори;
4. інфопорт.

43. До базового фінансування не належить:

1. фундаментальні наукові дослідження;
2. пріоритетні напрями досліджень;
3. розвиток інфраструктури наукової та науково-технічної діяльності;
4. науково-технічні програми й окремі розробки, які спрямовані на реалізацію пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки.

44. Інвестиційний фонд, що орієнтований на роботу з інноваційними підприємствами та проектами, називається:

1. пенсійним;
2. венчурним;
3. страховим;
4. державним фондом підтримки інноваційного бізнесу.

45. Основною метою створення технопарків та технополісів є:

1. ефективне використання державного базового фінансування інноваційної продукції;
2. ефективне використання державного проектно-цільового фінансування інноваційної продукції;
3. досягнення тісного територіального зближення наукового потенціалу країни та промислового виробництва;
4. організація конкурсного відбору інноваційних проектів.

46. З метою розвитку технопарків та технополісів у перші роки їх існування на цих територіях державою створюється:

1. пільговий конкурсний режим відбору інноваційних проектів;
2. пільговий податковий режим;
3. пільгове бюджетне фінансування;
4. пільгове проектно-цільове фінансування.

47. Центральним ланцюгом технопарків та технополісів є:

1. вищий навчальний заклад;
2. науково-дослідний інститут;
3. банк;
4. експериментальне підприємство.

48. Учасником фінансово-промислової групи в Україні обов'язково є:

1. вищий навчальний заклад;
2. науково-дослідний інститут;
3. банк;
4. торговельне підприємство.

49. Фінансово-промислову групу в Україні очолює:

1. Фонд держмайна України;
2. Кабінет Міністрів України;
3. головне підприємство, яке виготовляє кінцеву продукцію;
4. банк.

50. Згідно з Законом України «Про промислово-фінансові групи в Україні»:

1. фінансово-промислова група та її учасники є юридичними особами;
2. усі учасники фінансово-промислової групи є самостійними юридичними особами;
3. тільки фінансово-промислова група є юридичною особою;
4. у фінансово-промисловій групі юридичною особою є тільки головне підприємство.

51. Фінансово-промислова група створюється:

1. за постановою Кабінету Міністрів України;
2. за рішенням Фонду держмайна України;
3. за рішенням Мінекономіки України;
4. за Генеральною угодою про сумісну діяльність, яка підписується керівниками всіх підприємств-ініціаторів.

52. Фінансово-промислова група ліквідується:

1. за постановою Кабінету Міністрів України;
2. за рішенням Фонду держмайна України;
3. за рішенням Мінекономіки України;
4. за Генеральною угодою, яка підписується керівниками всіх підприємств-ініціаторів.

ТЕСТОВЕ ЗАВДАННЯ №2 (тема 3)**1. Проект - це:**

1. план довгострокових фінансових вкладень;
2. мистецтво керівництва та координації людських, матеріальних, фінансових ресурсів протягом життєвого циклу проекту;
3. програма дій використання фінансових ресурсів;
4. задум (завдання, проблема) та необхідні засоби його реалізації з метою досягнення бажаного економічного, технічного, технологічного чи організаційного результату.

2. До головних ознак проекту не належать:

1. зміна стану для досягнення мети проекту;
2. обмеженість у часі;
3. обмеженість ресурсів;
4. складність.

3. Визначення мети проекту не передбачає:

1. визначення результатів діяльності на певний строк;
2. обмеження ресурсів проекту;
3. кількісної оцінки проекту;
4. доведення, що результати можуть бути досягнуті.

4. Окремі конкретні проекти чітко визначеної орієнтації та масштабу, що припускають певні спрощення проектування та реалізації, формування команди проекту тощо, називаються:

1. середні;
2. монопроекти (або прості);
3. мультипроекти;
4. мегапроекти.

5. Управління проектом - це:

1. мистецтво координувати людські й матеріальні ресурси протягом життєвого циклу проекту;
2. сукупність заходів, спрямованих на реалізацію проекту з метою отримання прибутку;
3. управління з метою досягнення результатів і задоволення учасників;
4. процес управління командою, ресурсами проекту за допомогою спеціальних методів та прийомів з метою успішного здійснення поставленої мети.

6. До стадій життєвого циклу управління проектом не належать:

1. зародження;
2. зростання;
3. оцінка проекту;
4. завершення проекту.

7. На стадії зародження проекту здійснюється:

1. управління ризиком;
2. управління організаційною структурою;
3. проектний аналіз за аспектами;
4. оцінка стану проекту.

8. Система управління проектами, за якої менеджер проекту не несе ніякої фінансової відповідальності за прийняття рішення, відповідає за координацію і управління розробкою та реалізацією проекту, у контрактні відносини з іншими учасниками проекту не вступає, називається:

1. „під ключ”;
2. простою;
3. загальною;
4. розширеною.

9. Інвестиційна стадія проекту включає:

1. вибір і обґрунтування місця розташування проекту;
2. розробку проектно-кошторисної документації;
3. експертизу;
4. організаційне та адміністративне забезпечення.

10. Функція, яка забезпечує фінансовий контроль завдяки накопиченню, аналізу та складанню звіту по витратах проекту, називається:

1. управління якістю;
2. управління часом;
3. управління контрактом та забезпеченням проекту;
4. управління вартістю.

11. Основними критеріями прийняття проекту є:

1. програма використання фінансових ресурсів;
2. підписання контрактів;
3. технічна та технологічна можливість його реалізації;
4. забезпечення комплексів робіт.

12. Аналіз можливості реалізації проекту не передбачає відповіді на запитання про:

1. технічну узгодженість проекту;
2. тривалість проекту;
3. обмінний курс валют;
4. перспективи експорту.

13. При проведенні технічного аналізу не передбачається:

1. розмір, масштаб, обсяг проекту;
2. аналіз розташування проекту;
3. розгляд процедур укладання контрактів;
4. строки і фази виконання.

14. При проведенні комерційного аналізу не передбачається розгляд:

1. місця продажу продукції;
2. доступності та якості потрібних ресурсів;
3. умов виробництва;
4. законодавчих обмежень.

15. При проведенні фінансового аналізу не розглядається:

1. представлення потоків надходжень та виплат проекту;
2. розрахунок економічної ефективності;
3. доцільність використання національних ресурсів;
4. представлення джерел фінансування.

16. Економічний аналіз не дозволяє оцінити:

1. кінцеві виробничі результати;
2. прямі фінансові результати;
3. можливості фінансування за рахунок різних джерел;
4. необхідні стимули для різних учасників проекту.

17. Організаційна структура управління проектом - це:

1. сукупність взаємозалежних органів управління проектом, що перебувають на різних рівнях системи;
2. організація взаємодії та взаємовідносин учасників інвестиційного процесу;
3. організація управління машинами, проектами;
4. організація управління людьми та їх відносинами.

18. Відповідно до функціональної структури управління проектами:

1. керівництво здійснює лінійний керівник через групу підпорядкованих йому функціональних керівників, кожний з яких керує певними підрозділами в межах доручених функцій;
2. створюються тимчасові проектні групи, які очолюють керівники проектів. Ці групи формують зі спеціалістів відповідних функціональних відділів;
3. створюється спеціальний підрозділ для розв'язання конкретного завдання, а керівники проектів зосереджують свою увагу на виконанні конкретних завдань;
4. створюється підрозділ і працює над частиною проекту.

19. При розв'язанні проблемних завдань, пов'язаних із переорієнтуванням цілей організації чи зміною шляхів їх досягнення, найефективнішою формою реалізації проектів є:

1. матричне управління;
2. функціональне управління;
3. контрактне управління;
4. змішане управління.

20. Чи можна застосовувати функціональну, матричну і проектну організаційні структури управління разом у межах одного проекту на різних рівнях і фазах управління ним?

1. так;
2. ні;
3. в особливих випадках;
4. дуже рідко.

21. Для якого підрозділу головне завдання керівника, визначення виконавця частини проекту?

1. дивізіональної;
2. функціональної;
3. матричної;
4. проектної.

22. Якщо команда учасників проекту формується з фахівців однієї спеціальності (професії), яка за відповідним принципом об'єднується у функціональні підрозділи, то такий підхід має назву:

1. матричний;
2. змішаний;
3. функціональний;
4. цільовий.

23. Якщо в складній ієрархічній структурі керівники проміжних ланок спеціалізуються за предметною ознакою, то організаційна структура формується:

1. за функціями проектування, контролю тощо;
2. на основі виконання спеціальних розділів проекту або спеціальних видів робіт;
3. на основі керівництва об'єктів, розташованих у різних районах;.
4. за функціями планування.

24. Структура проекту - це:

1. спосіб управління проектом;
2. комплекс взаємовідносин, що пов'язує виконавців проекту між собою;
3. дерево робіт;
4. сукупність взаємопов'язаних елементів і процесів проекту, які представлені з різним ступенем деталізації.

25. Який із перелічених підходів не застосовується при структуризації проекту?

1. за життєвим циклом проекту;
2. за компонентами продукту;
3. функціональний підхід;
4. лінійний підхід.

26. WBS - це:

1. ієрархічна структура, побудована з метою логічного розподілу усіх робіт із виконання проекту і подана у графічному вигляді;
2. сукупність декількох рівнів;
3. інструмент управління персоналом;
4. структуризація витрат.

27. Які підходи використовуються при застосуванні методу WBS?

1. створення тільки WBS (структуризація в одному розрізі);
2. створення сіткової моделі;
3. створення WBS і CBS (у розрізі проекту й витрат на його реалізацію);
4. створення „дерева рішень”.

28. Яке з перерахованих завдань не належить до процесу структуризації проекту?

1. поділ проекту на блоки, що підлягають управлінню;
2. розподіл відповідальності за елементами проекту й визначення зв'язку робіт зі структурою організації (ресурсами);
3. точне оцінювання необхідних витрат (коштів, часу і матеріальних ресурсів);
4. розробка попереднього плану проекту.

29. Матриця відповідальності - це:

1. схема, що пов'язує пакети робіт з організаціями-виконавцями (використовується для контролю відповідності розподілу ролей за цілями проекту);
2. схема, що пов'язує ресурси з організаціями-постачальниками (використовується для контролю за розподілом та використанням ресурсів проекту);
3. схема, яка фіксує на кожному рівні ресурси;
4. схема задач оптимізації багатокрокового процесу реалізації проекту.

30. Який з цих елементів не враховують при поєднанні структур проекту?

1. робочу структуру проекту;
2. організаційну структуру проекту;
3. описання робочих пакетів;
4. штатний розклад.

31. В який розділ ТЕО включаються витрати на підготовку працівників?

1. фінансово-економічна частина;
2. планування термінів проекту;
3. організація виробництва;
4. трудові ресурси.

32. В якому розділі розраховуються накладні витрати?

1. фінансово-економічна частина;
2. вартість розробки ТЕО;
3. організація виробництва;
4. трудові ресурси.

33. Хто розробляє ТЕО?

1. замовник;
2. проєктанти;
3. менеджер;
4. органи місцевого самоврядування.

34. Який основний підсумок розділу ТЕО „Місце розташування підприємства”?

1. організація виробництва;
2. трудові ресурси;
3. вартість земельної ділянки;
4. відомості про учасників.

35. Дозвіл на будівництво надається:

1. замовником;
2. проєктантами;
3. підрядником;
4. місцевими органами.

36. Яка з цих функцій є функцією замовника торгів?

1. затвердження результатів торгів;
2. підготовка документів для оголошення торгів;
3. формування тендерного комітету;
4. встановлення остаточних умов договору і підписання його з переможцем торгів.

37. Що таке контракт з націнкою?

1. тип контракту, коли замовник погоджується на збільшення вартості проєкту в обмін на право мати більшу можливість контролювати проєкт і брати участь в управлінні ним;
2. контракт, який забезпечує підрядчику відшкодування допустимих затрат, а також фіксовану винагороду;
3. контракт, який забезпечує відшкодування затрат в залежності від базових характеристик товарів, робіт, послуг;
4. контракт, який забезпечує відшкодування допустимих затрат у зв'язку з наданими послугами плюс узгоджений відсоток від затрат у якості прибутку.

38. Обґрунтування бюджету знаходиться у розділі ТЕО:

1. планування термінів;
2. матеріальні фактори виробництва;
3. фінансово-економічних показниках;
4. загальних вихідних даних й умовах.

39. Якими є основні вимоги до організації офіс-проекту?

1. наявність приміщення;
2. відсутність шаблонів типових рішень з проектів;
3. різноманітність внутріфірмових стандартів підготовки і впровадження проектів;
4. наявність внутрішньої замкнутої комп'ютерної мережі для збереження комерційної таємниці.

40. Яка з цих стадій не входить до основних при фінансуванні проекту?

1. попереднє вивчення життєздатності проекту;
2. розробка плану реалізації проекту;
3. внесення змін у податкове законодавство;
4. визначення фінансуючих організацій.

41. Якими є переваги проектного фінансування?

1. можливість достовірніше оцінити платоспроможність і надійність того, хто бере займ;
2. можливість розглянути весь інвестиційний проект з точки зору життєздатності, ефективності, ризиків;
3. жорсткий контроль за діяльністю того, хто бере займ;
4. можливість прогнозувати результат інвестиційного проекту.

42. Які з цих заходів не входять до блоку „організація маркетингових досліджень”?

1. визначення мети діапазону і програми маркетингових досліджень;
2. аналіз соціально-економічного середовища;
3. визначення методів і засобів маркетингових досліджень;
4. збір і первинна оцінка інформації.

43. Який з цих функціональних обов'язків проектних організацій не входить до їх типових завдань?

1. ескізне проектування;
2. проведення конкурсу;
3. розробка кошторису;
4. авторський нагляд.

44. Який з цих принципів не стосується екологічної експертизи?

1. презумпція потенційної екологічної небезпеки будь якої господарської чи іншої діяльності;
2. достовірність та повнота інформації, яка надається екологічній експертизі;
3. організація і проведення тендеру;
4. гласності, участі громадських організацій, врахування громадської думки.

45. Яке з цих положень не стосується прав замовників експертизи?

1. отримувати від спеціального уповноваженого державного органу у сфері екологічної експертизи інформацію про строки проведення екологічної експертизи, яка стосується інтересів цих замовників;
2. отримувати для ознайомлення від спеціально уповноваженого органу у сфері екологічної експертизи нормативно технічні документи про проведення екологічної експертизи;
3. звертатися у спеціально уповноважені державні органи у сфері екологічної експертизи з вимогами усунення порушень встановленого порядку проведення державної екологічної експертизи;
4. передавати спеціально уповноваженим державним органам у сфері екологічної експертизи необхідні матеріали, розрахунки стосовно об'єктів екологічної експертизи.

46. До переваг функціональної структури інноваційної організації відноситься:

1. досягається функціональна ізольованість підрозділів;
2. делегування відповідальності за одержання прибутку на низові управлінські рівні;
3. досягається простота в управлінні інноваційного проекту;
4. співробітники мають чітку перспективу кар'єрного росту і професійного розвитку.

47. До недоліків функціональної структури інноваційної організації відноситься:

1. делегування відповідальності за одержання прибутку на низові управлінські рівні;
2. порушується принцип єдиновладдя;
3. стимулюється функціональна ізольованість;
4. співробітники не мають чіткої перспективи кар'єрного росту і професійного розвитку.

48. До переваг матричної структури інноваційної організації відноситься:

1. досягається функціональна ізольованість підрозділів;
2. реалізується пряма підлеглість керівнику інноваційного проекту;
3. зберігаються всі переваги функціональної структури;
4. делегування відповідальності за одержання прибутку на низові управлінські рівні.

49. До недоліків матричної структури інноваційної організації відноситься:

1. порушується принцип єдиновладдя;
2. стимулюється функціональна ізолюваність;
3. делегування відповідальності за одержання прибутку на низові управлінські рівні;
4. співробітники не мають чіткої перспективи кар'єрного росту і професійного розвитку.

50. До переваг дивізійної структури інноваційної організації відноситься:

1. інноваційний проект має цілісний горизонтальний напрямок взаємодії співробітників;
2. порушується принцип єдиновладдя;
3. досягається простота в управлінні інноваційного проекту;
4. делегування відповідальності за одержання прибутку на низові управлінські рівні.

51. До недоліків дивізійної структури інноваційної організації відноситься:

1. стимулюється функціональна ізолюваність;
2. порушується принцип єдиновладдя;
3. виникає проблема розподілу повноважень між керівництвом інноваційного проекту і керівництвом функціональних підрозділів;
4. необхідність утримання відносно великого управлінського апарату.

52. Яке з наведених визначень найбільш чітко відображає сутність поняття «стратегія»:

1. стратегія - це ідеальне уявлення про організацію і бізнес, яке задає напрямок руху і вказує його маршрут;
2. стратегія - це загальна характеристика можливостей організації, опис її цільової аудиторії, видів діяльності та структури бізнесу;
3. стратегія - це план дій для здобуття компанією вигідного положення на ринку і досягнення стійкої конкурентної переваги;
4. стратегія - це набір конкретних дій організації, фінансування, вироблення політики підтримки, мотивація робітників, створення корпоративної культури, належне керівництво.

ТЕСТОВЕ ЗАВДАННЯ №3 (тема 4)

1. Які показники ефективності інноваційного проекту не враховують чинник часу:

1. норма прибутку;
2. період окупності;
3. індекс рентабельності;
4. внутрішня норма доходності.

2. Інноваційний проект є економічно ефективним, якщо індекс рентабельності інновацій:

1. дорівнює 0;
2. більший 0, але менший 1;
3. дорівнює 1;
4. більший 1.

3. Точка Фішера:

1. створює ситуацію неузгодженості;
2. є відсотковою ставкою, за якої чисті приведені доходи двох проектів є рівні;
3. відсоткова ставка, за якої внутрішня норма доходності дорівнює нулю;
4. показує рівень інфляції.

4. До матеріальних методів стимулювання інноваційної діяльності прямої дії належать:

1. зміна статусу підрозділу і керівництва залежно від успіху інновації;
2. розвиток кар'єри;
3. політика стабільності персоналу і розвитку професіоналізму усіх працівників підприємства, залучення до участі в нарадах вищого рівня управління;
4. придбання акцій підприємства, оплата членства в наукових товариствах; оплата участі в наукових конференціях; оплата участі у програмах професійного розвитку в суміжних галузях; право на антрепренерство;
5. заробітна плата, надбавки, премії, разові винагороди, пільги, страхування.

5. Показник чистої теперішньої вартості відображає:

1. відношення суми дисконтованих вигід до суми дисконтованих витрат;
2. різницю між дисконтованими сумами грошових надходжень і витрат, які виникають при реалізації проекту;
3. норму дисконту, за якою проект вважається економічно доцільним;
4. міру зростання цінності підприємства в розрахунку на одну грошову одиницю інвестицій;

6. До динамічних методів визначення ефективності інвестицій відносяться:

1. ті, що оцінюють ефективність розвитку інвестиційного проекту;
2. ті, що не потребують інших методів розрахунку;
3. ті, що враховують вартість грошей в часі;
4. ті, що не враховують вартість грошей в часі.

7. Грошовий потік - це:

1. різниця між грошовими надходженнями і витратами;
2. витрати матеріальних, фінансових та інтелектуальних ресурсів із метою одержання доходів;
3. капітальні вкладення;
4. кошти, вкладені в об'єкти розвитку.

8. Внутрішня норма доходності (IRR) відображає:

1. відтік або приплив грошових коштів по кожному року;
2. граничне значення коефіцієнта дисконтування, що розподіляє інвестиції на прийнятні і неприйнятні;
3. приріст цінності фірми в результаті реалізації проекту;
4. різницю вигід і поточних витрат.

9. Виберіть найбільш повний перелік видів ефектів від інновацій:

1. економічний, соціальний, податковий, ресурсний, екологічний, науково-технічний;
2. науково-технічний, культурний, ресурсний, екологічний, глобальний;
3. соціально-політичний, податковий, ресурсний, екологічний, технологічний, економічний;
4. податковий, ресурсний, екологічний, економічний, етнічно-культурний.

10. Економічний ефект від інноваційної діяльності оцінюється:

1. прибутком;
2. кількістю винаходів;
3. раціоналізаторськими заходами;
4. випуском якісно нової інноваційної продукції.

11. Дайте визначення бюджетної ефективності інноваційного проекту:

1. співвідношення фінансових витрат та результатів інноваційного проекту, які забезпечують необхідну норму доходу;
2. ефективність інноваційного проекту з точки зору інтересів економічної політики;
3. перевищення доходів над витратами бюджетів різних рівнів в результаті впровадження інноваційного проекту;
4. співвідношення фінансових витрат та результатів інноваційного проекту, які компенсують інфляційні втрати бюджету.

12. Дайте визначення комерційної ефективності інноваційного проекту:

1. вплив результатів впровадження інноваційного проекту на доходи та витрати бюджету;
2. співвідношення фінансових витрат та результатів інноваційного проекту, які забезпечують необхідну норму доходу для учасників;
3. ефективність інноваційного проекту з точки зору інтересів економічної політики;
4. вплив результатів впровадження інноваційного проекту на доходи комерційних посередників.

13. Проекти затверджуються лише тоді, коли чиста теперішня вартість:

1. менша нуля;
2. більша нуля;
3. дорівнює нулю;
4. більша одиниці.

14. Який показник ефективності інноваційного проекту визначається як співвідношення середньорічного прибутку до половини суми залишкової вартості обладнання та сукупних інвестицій?

1. норма прибутку;
2. коефіцієнт ефективності інвестицій;
3. індекс рентабельності;
4. внутрішня норма доходності.

15. При визначенні ставки дисконту враховуються:

1. структура інвестицій;
2. вартість окремих складових капіталу;
3. рівень інфляції в країні, що реалізує проект;
4. усі відповіді правильні.

16. Відношення приведених доходів до приведених на цю ж дату витрат, що супроводжують реалізацію управлінського рішення – це:

1. індекс рентабельності;
2. внутрішня норма доходності;
3. чиста дисконтована вартість;
4. чиста теперішня вартість.

17. Термін «фінансування» означає:

1. вкладання коштів у фінансові інвестиції;
2. придбання необоротних активів;
3. мобілізацію фінансових ресурсів з різних джерел, їх повернення і обслуговування;
4. виплату дивідендів.

18. Власний капітал підприємства – це:

1. підсумок першого розділу активу балансу;
2. капітал, у межах якого власники підприємства несуть відповідальність перед його кредиторами;
3. капітал, поділений на частки рівної номінальної вартості;
4. те саме, що і статутний капітал.

19. Тезаврація прибутку, це:

1. розподіл чистого прибутку між власниками підприємства;
2. приховання прибутку;
3. спрямування чистого прибутку на формування власного капіталу підприємства;
4. спрямування прибутку виключно на поповнення власних обігових коштів підприємства.

20. До внутрішніх джерел фінансування підприємства належать:

1. амортизаційні відрахування;
2. кредиторська заборгованість за отриманими авансами;
3. емісійний дохід;
4. витрати майбутніх періодів.

21. Позиковий капітал підприємств може формуватися за рахунок:

1. коштів, залучених в результаті емісії акцій;
2. коштів, отриманих в результаті рефінансування дебіторської заборгованості;
3. коштів, залучених в результаті емісії облігацій;
4. тезаврації прибутку.

22. Що з наступного не є джерелом короткострокового фінансування:

1. торговий кредит від постачальників;
2. банківський овердрафт;
3. факторинг торгової заборгованості;
4. кредит під заставу майна.

23. Здатність підприємства до самофінансування залежить від:

1. середньої суми позикового капіталу;
2. середньої суми власного капіталу;
3. чистого доходу від реалізації;
4. дивідендної політики підприємства.

24. Перевагою облігаційної позики як джерела фінансування є:

1. можливість мобілізації значної суми коштів без втрати контролю над компанією;
2. короткостроковий характер;
3. можливість покриття сезонної потреби в капіталі;
4. можливість поповнення власного капіталу за рахунок отриманих фінансових ресурсів.

25. До недоліків облігаційної позики як джерела фінансування можна віднести:

1. можливість втрати контролю над підприємством;
2. більш висока вартість порівняно з банківським кредитом;
3. емісія облігацій пов'язана із суттєвими затратами фінансових коштів, і при невеликих сумах запозичень випуск облігацій може обійтися занадто дорого;
4. наявність обов'язкової вимоги щодо надання застави.

26. Механізм, який дає можливість залучати кошти для фінансування проекту в обмін на частку в статутному капіталі – це:

1. краудінвестинг;
2. краудфандинг;
3. краудлендинг;
4. краудсортсинг.

27. Добровільне об'єднання грошових коштів, як правило через Інтернет, щоб підтримати зусилля інших людей або організацій (реципієнтів) – це:

1. краудінвестинг;
2. краудфандинг;
3. краудлендинг;
4. краудсортсинг.

28. Чітко спланована робота, яка спрямована на отримання пожертвувань на добровільній і безкорисливій основі для реалізації соціально важливих проектів – це:

1. краудінвестинг;
2. краудфандинг;
3. фандрайзинг;
4. франчайзинг.

29. Краудлендинг являє собою:

1. розподіл землі між громадою;
2. Інтернет-платформу, яка виконує функції біржі позик;
3. фінансування придбання земельних ділянок;
4. управління великими проектами за допомогою нових інтернет-технологій.

30. Яке твердження є справедливим щодо ендаунменту?

1. він призначений, як правило, для фінансування організацій науки, освіти, медицини, культури;
2. є різновидом краудфандингу;
3. передбачає передплату за ще невироблений товар;
4. є способом фінансування стартап-проекту.

ТЕСТОВЕ ЗАВДАННЯ № 4 (тема 5)***1. Формуючи команду, проект-менеджер намагається:***

1. обрати кількох лідерів, які б координували реалізацію проекту;
2. об'єднати всіх членів команди загальною метою й завданням;
3. індивідуалізувати кожного члена команди;
4. підсилити конкуренцію між членами команди.

2. Конфлікт позитивний, якщо він:

1. викликає почуття невдоволеності в колективі;
2. веде до особистої або групової ізоляції;
3. є основою для початку дискусії з обговорення того чи іншого питання;
4. відриває людей від розв'язання важливих питань;

3. До етапу створення проектної команди не належить:

1. розформування команди;
2. формування;
3. нормальне функціонування;
4. теорія очікувань.

4. Який з цих стилів не відноситься до стилю поведінки у конфліктних ситуаціях:

1. ухилення;
2. наявність зрозумілих цілей;
3. пристосування;
4. компроміс.

5. У випадку, якщо дві групи, що беруть участь у реалізації проекту, конкурують через ресурси та кошти, конфлікт є:

1. міжособовий;
2. груповий;
3. системний;
4. демократичний.

6. Проект-менеджер в офіційних переговорах по контракту і в неформальних переговорах з учасниками проекту приймає точку зору іншої сторони, але до певної межі. В такій ситуації він використовує такий метод управління конфліктом:

1. ухилення;
2. пристосування;
3. компромісу;
4. форсування.

7. Керівник проекту одноосібно вирішує всі питання, повністю придушує ініціативу, надає перевагу чіткій дисципліні, покарання - основний метод впливу, похвала використовується лише для обраних. В даних умовах реалізації проекту керівник використовує такий стиль управління:

1. авторитарний;
2. демократичний;
3. ліберальний;
4. лідерства.

8. Ділові ігри, навчальні ситуації, моделювання, лекція, рольові ігри використовуються для такого методу розвитку команди:

1. навчання поза робочим місцем;
2. навчання на робочому місці;
3. навчання в закладі вищої освіти;
4. самостійне навчання.

9. Планування проектів - це:

1. процес, який передбачає складання бюджету проекту та внесення змін до нього відповідно до потреб для досягнення поставлених цілей проекту;
2. процес, який передбачає визначення цілей і параметрів взаємодії між роботами та учасниками проекту, розподіл ресурсів та вибір і прийняття організаційних, економічних та технологічних рішень для досягнення поставлених цілей проекту;
3. процес розробки документів, в яких формулюються цілі;
4. процес оцінки тривалості операцій.

10. На якій фазі управління проектами складається бізнес-план та попереднє техніко-економічне обґрунтування проекту:

1. доінвестиційній;
2. інвестиційній;
3. експлуатаційній;
4. реалізації.

11. На якому рівні управління проектами розробляють поточні та оперативні плани?

1. концептуальному;
2. стратегічному;
3. тактичному;
4. комплексному.

12. Основні принципи побудови ефективної системи контролю:

1. оцінка виконаних робіт;
2. сукупність процесів управління;
3. ефективна система реагування;
4. аналіз якості матеріалів.

13. Який із процесів контролю не належить до допоміжних?

1. контроль виконання плану проекту;
2. підтвердження досягнення цілей;
3. підтвердження якості;
4. контроль та моніторинг ризиків.

14. До зовнішніх джерел змін проекту належить:

1. зміна системи оподаткування;
2. зміна графіків постачань матеріалів;
3. зміна джерел фінансування проекту;
4. реконструкція підприємства для досягнення цілей проекту.

15. Управління змінами - це:

1. внесення змін у проект на прохання замовника чи за пропозицією підрядчика у випадку невиконання фінансових умов проекту, передбачених бюджетом та/або кошторисною документацією;
2. реєстрація всіх змін у змісті проекту (технології, обладнанні, вартісних показниках, графіку виконання робіт тощо) з метою детального вивчення й оцінки наслідків змін, організації виконавців, які реалізують зміни у проекті, а також прогнозування майбутніх змін.;
3. зміна проектно-кошторисної документації проектувальником;
4. визначення шляхів реалізації планів виконання проекту.

16. Календарне планування - це:

1. складання й коригування термінів виконання комплексів робіт за роками та кварталами і визначення потреби у ресурсах для кожного етапу робіт;
2. складання й коригування робіт із деталізацією завдань на місяць, тиждень або добу;
3. складання й коригування розкладу виконання робіт, згідно з яким роботи, які виконуватимуть різні організації, взаємо узгоджуються в часі з урахуванням можливостей їх забезпечення матеріально-технічними та трудовими ресурсами;
4. сумарні витрати розбиваються на елементи, за якими можливе їх планування та контроль.

17. Який із перерахованих типів оцінки календарного плану не використовується для аналізу можливості реалізації проекту?

1. інтегральна оцінка надійності;
2. екологічна оцінка;
3. ресурсна оцінка;
4. економічна оцінка;

18. Для аналізу економічних та фінансових можливостей проекту на стадії планування необхідно:

1. оцінити наявність ресурсів для всіх робіт;
2. розглянути розподіл ресурсів;
3. контроль за виконанням проекту;
4. провести облік витрат.

19. Який із поданих критеріїв не використовується з метою оптимізації календарного плану?

1. мінімальна тривалість виконання проекту;
2. мінімальна вартість та максимальне використання власних ресурсів;
3. максимальна зайнятість у період економічного спаду;
4. максимальна задоволеність замовника.

20. Сіткове планування - це:

1. одна з форм графічного відображення змісту робіт і тривалості виконання планів та довгострокових комплексів, проектних, планових, організаційних та інших видів діяльності підприємства, яка забезпечує оптимізацію на основі економіко-математичних методів та комп'ютерної техніки.
2. планування, що передбачає доведення до підрозділів і безпосередніх виконавців тематики та номенклатури робіт із підготовки виробництва, проведення необхідних розрахунків з обсягу робіт, складання графіків виконання останніх;
3. планування цілей, визначення найкращих методів і способів їх досягнення;
4. планування проекту, де визначаються всі необхідні параметри реалізації проекту.

21. Сіткова модель - це:

1. інформаційно-динамічна модель, яка відображає взаємозв'язки між технічними елементами проекту;
2. будь-які виробничі процеси чи інші дії, які призводять до досягнення певних результатів, подій;
3. кінцеві результати попередніх робіт, що є моментом завершення планової дії;
4. множина поєднаних між собою елементів для опису технологічної залежності окремих робіт і етапів майбутніх проектів.

22. Графіки, що мають зображення у вигляді кіл та поєднані стрілками для визначення логічних зв'язків між роботами, називаються:

1. стрілчасті;
2. календарні;
3. функціональні;
4. графіки передування.

23. Спосіб відображення календарного графіка у вигляді таблиць для відображення наочності подання перебігу виконання робіт за проектом називається:

1. табличний;
2. графічний;
3. матричний;
4. сітковий.

24. Тривалість роботи проекту визначається як:

1. сума затрат часу на виконання кожного елемента проекту;
2. відношення трудомісткості робіт проекту до середньооблікової чисельності працюючих над проектом;
3. час, протягом якого доходи від реалізації повністю покрили витрати інвесторів проекту;
4. час на непроєктні роботи.

25. Оптимізація сіткових графіків полягає в:

1. покращенні процесів планування, організації й утворенні комплексу робіт з метою скорочення витрат економічних ресурсів і збільшення фінансових ресурсів при заданих планових обмеженнях;
2. комплексі досліджень щодо використання передових методів і технічних заходів у процесі планування технічної підготовки виробництва;
3. покращенні зв'язків між роботами;
4. розподілі потреб ресурсів у часі.

26. Який із перелічених етапів не використовується при планування ресурсів?

1. оцінка потреби у ресурсах;
2. зіставлення потреби й наявності ресурсів;
3. визначення потреби ресурсів по проекту;
4. отримання необхідних ресурсів за підписаними договорами.

27. Після проведення техніко-економічних досліджень складається бюджет:

1. фактичний;
2. попередній;
3. виробництва;
4. інвестиційний.

28. Планування контрактів включає такі процеси:

1. визначення того, які ресурси та послуги необхідні в проєкті;
2. документування вимог до ресурсів та послуг;
3. вибір стратегії контрактної діяльності;
4. вибір постачальників.

29. Витрати проекту за способами включення у собівартість проектних робіт та за характером участі у процесі виробництва поділяються на:

1. поточні;
2. прямі;
3. постійні;
4. періодичні.

30. Кошторис витрат проекту - це:

1. перелік статей всіх видів надходжень та витрат у зведеній таблиці;
2. напрями витрачання коштів;
3. документ, який визначає перелік всіх видів ресурсів, що планується використовувати при реалізації проекту;
4. комплекс розрахунків для визначення розміру витрат на проект.

31. Складниками календаря бюджету проекту не є:

1. календар витрат;
2. умови платежів;
3. розподіл витрат у часі;
4. розрахунок прибутків за проектом.

32. Бюджет проекту - це:

1. план, який виражається у кількісних показниках і відображає витрати, необхідні для досягнення поставленої мети;
2. комплекс документальних розрахунків, необхідних для визначення розміру витрат на проект;
3. документ, що визначає вартість проекту;
4. інструмент контролю витрат коштів на проект.

33. Вихідною інформацією для планування витрат є:

1. відрахування на соціальні заходи;
2. відомості щодо потреби матеріалів;
3. інші капітальні витрати;
4. кошторис витрат проекту.

34. Як називається цілеспрямована діяльність з визначення найважливіших шляхів, вибору пріоритетів перспективного розвитку підприємства та вироблення необхідного для досягнення комплексу заходів?

1. інноваційна стратегія;
2. інноваційний пошук;
3. технологічний трансфер;
4. інноваційне проектування.

ТЕСТОВЕ ЗАВДАННЯ № 5 (тема 6)

1. До попереджувальних витрат, пов'язаних із забезпеченням якості, належать:

1. витрати на інспекційні перевірки, лабораторний та інспекційний контроль;
2. витрати на відбракування, ремонт;
3. витрати на забезпечення якості проекту, навчання персоналу;
4. витрати на повернення продукції, задоволення скарг споживачів, необхідні заходи у відповідь.

2. Програма контролю якості не передбачає:

1. перевірки готовності до випробувань;
2. визначення постачальників;
3. перевірки складування та зберігання;
4. метрологічного контролю.

3. Який із перелічених елементів не належить до процесу управління якістю проектів?

1. основні положення, що передбачають узгодження інтересів замовника та команди проекту;
2. забезпечення якості;
3. контроль якості;
4. планування якості.

4. Основні принципи концепції управління якістю проектів є:

1. підвищення якості можливе тільки зусиллями всіх працівників підприємства;
2. внесення необхідних змін у контрактну документацію проекту;
3. сталість інформації про техніко-економічні показники;
4. проект є цілісною системою, якою необхідно управляти.

5. Для якої стадії проекту з метою організації контролю якості необхідний дозвіл пусконаладжувальної організації та приймальної комісії?

1. доінвестиційної;
2. розробки проекту;
3. реалізації;
4. здачі об'єкта.

6. Який із перелічених елементів не висвітлюється в програмі забезпечення якості проекту?

1. організаційна структура, у межах якої буде реалізовуватися ця програма;
2. виробу, що поставляються замовником;
3. перелік практичних заходів для досягнення необхідних показників якості;
4. документація по якості.

7. Види контролю якості за місцем у технологічному процесі класифікуються на:

1. візуальний та інструментальний;
2. вхідний, операційний та приймальний;
3. безперервний та вибіркового;
4. самоконтроль та контроль із боку працівників технічних служб.

8. Найважливішою складовою контролю якості проекту є:

1. контроль розробки проектно-документації;
2. технічна інспекція;
3. контроль графіка постачання устаткування, конструкцій і матеріалів;
4. реєстрація заходів забезпечення якості.

9. Сучасна система управління якістю не включає:

1. планування якості, що передбачає розробку плану управління якістю;
2. забезпечення якості проекту;
3. контроль розробки проектно-кошторисної документації;
4. контроль якості.

10. Через конкурсні торги здійснюється:

1. закупівля товарів, робіт, послуг у межах проекту;
2. реклама товарів, робіт, послуг у межах реалізації проекту;
3. загальна оцінка потреб у ресурсах проекту;
4. спосіб забезпечення проекту людськими ресурсами.

11. Який із перелічених суб'єктів господарювання не бере участі у проведенні конкурсних торгів (тендерів) за проектом?

1. замовник тендеру;
2. організатор торгів;
3. аналітик торгів;
4. тендерний комітет.

12. Учасник торгів допускається до участі у процедурі закупівлі в таких випадках:

1. якщо не виконані умови щодо права участі у тендері;
2. учасник торгів у встановленому порядку визнаний банкрутом, чи стосовно нього порушено справу про банкрутство;
3. правильного заповнення тендерних пропозицій, які відповідають критеріям оцінки;
4. якщо фізичну особу, яка є учасником торгів, було засуджено за злочин, вчинений із корисливих мотивів, судимість з якої не знято або не погашено у встановленому порядку.

13. Торги визнаються такими, що відбулися:

1. якщо ціна найбільш вигідної тендерної пропозиції перевищує суму, передбачену замовником на фінансування закупівлі, або внаслідок дії непереборної сили;
2. зроблений вибір переможця та підписаний з ним договір закупівлі;
3. за наявності змови при поданні пропозицій;
4. при порушенні Порядку організації та проведення тендера.

14. Закупівля в одного виконавця застосовується у разі:

1. відсутності конкуренції (з технічних причин) на товари, роботи чи послуги, які можуть бути поставлені (виконані) лише певним виконавцем, і при цьому немає альтернативи;
2. наявності великої кількості бажаючих взяти участь у торгах;
3. існування значного діапазону цін на ринку на необхідні замовнику товари;
4. закупівлі технічно складних товарів, стосовно яких необхідно провести переговори з постачальниками щодо технічних умові вимог.

15. Договір про закупівлю набуває чинності з моменту:

1. його підписання замовником та учасником торгів, визначеним переможцем процедури закупівлі;
2. усної погодженості між замовником та постачальником;
3. підписання тендерної документації;
4. укладання договору.

16. Що таке оферта?

1. комплект документів, що мають вихідну інформацію про технологічні та інші характеристики об'єкту торгів, а також про умови і процедуру торгів;
2. документ, який містить відомості про основні критерії кваліфікації, що пред'являються претенденту;
3. пропозиція заключити договір стосовно конкретного предмета торгів на умовах, що визначаються в тендерній документації;
4. пропозиція, яка надходить одночасно з основною і містить умови, які відрізняються від основної.

17. Що являє собою претендент як учасник торгів?

1. особа, для якої будується, реконструюється чи оснащується об'єкт торгів;
2. особа, якій замовник доручив проведення торгів;
3. організація, фірма, консорціум, за чиїм ім'ям подано заявку;
4. постійний чи тимчасовий орган, створений замовником чи організатором для організації і проведення торгів.

18. До конкурентних способів укладання договорів, що опосередковують реалізацію проектів, належать:

1. процедури закупівлі в одного учасника;
2. спосіб оферти та її акцепту;
3. конкурентні переговори, порука й гарантія;
4. торги, конкурси, аукціони, тендери.

19. Дисконтуванням грошових потоків називається:

1. поділ їх за напрямками;
2. процес їх упорядкування з метою уточнення;
3. приведення їх різночасних значень до вартості на певний момент часу;
4. індексація відсотка відрахувань до зовнішніх джерел.

20. Як називається комплекс взаємозалежних заходів, що забезпечують протягом заданого періоду часу створення та розповсюдження нового виду продукції чи технології з метою отримання прибутку чи іншого корисного ефекту?

1. інноваційне моделювання;
2. інноваційний менеджмент;
3. інноваційний проект;
4. інноваційна діяльність.

21. Оцінка ефективності інноваційного проекту ґрунтується на зіставленні пов'язаних з ним показників:

1. кількості учасників проекту та замовників;
2. термінів підготовки та реалізації;
3. обсягів виробленої та реалізованої продукції;
4. результатів та витрат.

22. Хто розподіляє обов'язки між членами робочої групи інноваційного проекту?

1. керівник етапу;
2. зовнішні контролюючі органи;
3. члени робочої групи;
4. замовник.

23. Який із наведених нижче висловлювань невірний?

1. ефект характеризує абсолютний результат комерціалізації нововведень;
2. поняття «ефект» та «ефективність» взаємопов'язані;
3. ефективність інновацій визначається їхньою здатністю створювати додатковий прибуток на одиницю залучених ресурсів;
4. поняття «ефект» та «ефективність» рівнозначні.

24. Як називається детальна програма робіт із виділенням рішення кожного завдання необхідних ресурсів, і навіть із зазначенням часу виконання кожної роботи?

1. мережевий графік інноваційного проекту;
2. план інноваційного проекту;
3. техніко-економічне обґрунтування;
4. інноваційний бізнес-план.

25. До стратегічних показників ефективності інноваційного проекту належать:

1. науково-технічний рівень;
2. період випуску продукції;
3. вплив на рівень зайнятості;
4. відповідність перевагам інвесторів

ТЕСТОВЕ ЗАВДАННЯ № 6 (тема 7)

1. До внутрішніх джерел формування власних інвестиційних ресурсів відноситься:

1. емісія облігацій;
2. емісія акцій;
3. частка чистого прибутку;
4. фінансовий лізинг.

2. До зовнішніх джерел формування власних інвестиційних ресурсів (залучених інвестиційних ресурсів) підприємства відноситься:

1. емісія облігацій;
2. емісія акцій;
3. частка чистого прибутку;
4. фінансовий лізинг.

3. До джерел формування запозичених інвестиційних ресурсів підприємством відноситься:

1. емісія облігацій;
2. емісія акцій;
3. частка чистого прибутку;
4. амортизаційні відрахування.

4. Другим по значенню внутрішнім джерелом формування власних інвестиційних ресурсів підприємства є:

1. емісія облігацій;
2. емісія акцій;
3. частка чистого прибутку;
4. амортизаційні відрахування.

5. Для системи традиційного фінансування інноваційного проекту характерним є:

1. фінансову відповідальність перед кредиторами несе ініціатор інноваційного проекту;
2. інвестор придбає права (частку прав) на новації інноваційного проекту;
3. інвестор отримує прибуток від реалізації інноваційного проекту;
4. ініціатор інноваційного проекту не повинен повертати інвестору відсотки та отримані суми.

6. Для системи традиційного фінансування інноваційного проекту не є характерним:

1. повне внутрішнє фінансування інноваційного проекту;
2. венчурне фінансування інноваційного проекту;
3. емісія акцій;
4. кредитне фінансування інноваційного проекту.

7. Для системи венчурного фінансування інноваційного проекту характерним є:

1. повне внутрішнє фінансування інноваційного проекту;
2. кредитне фінансування інноваційного проекту;
3. ініціатор не повинен повертати відсотки інвестору та отримані суми для реалізації інноваційного проекту;
4. фінансову відповідальність перед кредиторами несе ініціатор інноваційного проекту.

8. Для системи венчурного фінансування інноваційного проекту не є характерним:

1. повне внутрішнє фінансування інноваційного проекту;
2. ініціатор не повинен повертати інвестору відсотки та отримані суми для реалізації інноваційного проекту;
3. інвестор купує права (частку прав) на новачі інноваційного проекту;
4. інвестор отримує прибуток від реалізації інноваційного проекту.

9. Особливістю венчурного фінансування є:

1. простота залучення інвестицій;
2. наявність державних гарантій повернення інвестицій;
3. венчурний капітал забезпечує занижений ризик інвестицій;
4. венчурний капітал інвестують у проекти з підвищеним ризиком.

10. Відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» бюджетне фінансування наукових досліджень здійснюється шляхом:

1. венчурного фінансування;
2. лізингового фінансування;
3. базового фінансування;
4. кредитного фінансування.

11. Відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» бюджетне фінансування наукових досліджень здійснюється шляхом:

1. венчурного фінансування;
2. лізингового фінансування;
3. проектно-цільового фінансування;
4. кредитного фінансування.

12. Відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» фінансування наукових досліджень здійснюється наступними фондами і установами:

1. Державним фондом фундаментальних досліджень;
2. Українськими комерційними банками;
3. Українськими венчурними фондами;
4. Українськими інвестиційними фондами.

13. Наступальна стратегія:

1. визначається політикою «материнської» компанії»;
2. припускає копіювання продукції за ліцензією, яка придбана у компанії-піонера;
3. спрямована на впровадження тільки перспективних і перевірених інновацій;
4. пов'язана з прагненням компанії досягти технічного і ринкового лідерства шляхом створення і впровадження нових продуктів, які розроблені, як правило, на основі власних ідей.

14. Захисна стратегія:

1. визначається політикою «материнської» компанії»;
2. припускає копіювання продукції за ліцензією, яка придбана у компанії-піонера;
3. спрямована на впровадження тільки перспективних і перевірених інновацій;
4. пов'язана з прагненням компанії досягти технічного і ринкового лідерства шляхом створення і впровадження нових продуктів, які розроблені, як правило, на основі власних ідей.

15. Імітаційна стратегія:

1. визначається політикою «материнської» компанії»;
2. припускає копіювання продукції за ліцензією, яка придбана у компанії-піонера;
3. спрямована на впровадження тільки перспективних і перевірених інновацій;
4. пов'язана з прагненням компанії досягти технічного і ринкового лідерства шляхом створення і впровадження нових продуктів, які розроблені, як правило, на основі власних ідей.

16. Залежна стратегія:

1. визначається політикою «материнської» компанії»;
2. припускає копіювання продукції за ліцензією, яка придбана у компанії-піонера;
3. спрямована на впровадження тільки перспективних і перевірених інновацій;
4. пов'язана з прагненням компанії досягти технічного і ринкового лідерства шляхом створення і впровадження нових продуктів, які розроблені, як правило, на основі власних ідей.

17. Традиційна стратегія:

1. є реакцією керівництва на зовнішні сигнали ринку або інституційного середовища;
2. припускає копіювання продукції за ліцензією, яка придбана у компанії-піонера;
3. не передбачає значних технологічних змін, тому така стратегія тільки умовно відноситься до інноваційної;
4. визначається політикою «материнської» компанії.

18. Ситуаційна стратегія (стратегія ніші):

1. не передбачає значних технологічних змін, тому така стратегія тільки умовно відноситься до інноваційної;
2. є реакцією керівництва на зовнішні сигнали ринку або інституційного середовища;
3. припускає копіювання продукції за ліцензією, яка придбана у компанії-піонера;
4. визначається політикою «материнської» компанії.

19. Як між собою узгоджуються інноваційна та операційна стратегії?

1. операційна стратегія підпорядковується інноваційній;
2. інноваційна стратегія підпорядковується операційній;
3. ці стратегії мають однакову вагу;
4. ці стратегії ніяк не перетинаються.

20. До стратегії скорочення не належить:

1. ліквідація компанії;
2. «Збір урожаю»;
3. скорочення частини компанії;
4. стратегія інтеграції.

21. До якої групи стратегій належить конгломеративна стратегія?

1. стратегії диверсифікованого зростання;
2. стратегії скорочення;
3. стратегії інтегрованого зростання;
4. стратегії концентрованого зростання.

22. Яку стратегію використовуватиме підприємство, якщо воно не може розвиватися на певному ринку з певним продуктом у межах галузі?

1. стратегію диверсифікованого зростання;
2. стратегію скорочення;
3. стратегію інтегрованого зростання;
4. стратегію концентрованого зростання.

23. Яку стратегію використовуватиме підприємство для поліпшення або вироблення нового продукту не змінюючи галузі?

1. стратегії диверсифікованого зростання;
2. стратегії скорочення;
3. стратегії інтегрованого зростання;
4. стратегії концентрованого зростання.

24. До маркетингових критеріїв оцінки інноваційного проекту не належить:

1. тривалість життєвого циклу нової продукції і його етапів;
2. прогнозована місткість ринку, тенденції її зміни, діапазон і характер коливань попиту;
3. прийнятний для підприємства рівень ефективності;
4. можливість реалізації інновації існуючими методами і каналами збуту.

25. До критеріїв, що враховують специфіку підприємства-інноватора, не належить:

1. відповідність проекту стратегії розвитку підприємства, її цілям, іміджу, традиціям;
2. прогнозована місткість ринку, тенденції її зміни, діапазон і характер коливань попиту;
3. прийнятність внесення змін у стратегію розвитку підприємства, що можуть бути спричинені інноваційним проектом, який розглядається;
4. прийнятність проекту з позицій відношення підприємства до інновацій і ступеня їх радикалізації.

26. До фінансово-економічних критеріїв оцінки інноваційного проекту не належить:

1. вартість проекту;
2. прогнозована місткість ринку, тенденції її зміни, діапазон і характер коливань попиту;
3. прийнятний для підприємства рівень ефективності;
4. фінансова забезпеченість проекту.

27. У якому виді аналізу виокремлюють чотири групи системних критеріїв оцінювання організації: економічний потенціал, або «фінансова сила»; конкурентні переваги; привабливість галузі (бізнес-напрямок); стабільність середовища (зовнішні умови бізнесу)?

1. SWOT-аналіз;
2. SPACE-аналіз;
3. PIMS-аналіз;
4. GAP-аналіз;
5. PEST-аналіз.

28. За якого аналізу підприємство аналізують за такими критеріями: сильні сторони, слабкі сторони, загрози, можливості?

1. SWOT-аналіз;
2. SPACE-аналіз;
3. PIMS-аналіз;
4. GAP-аналіз;
5. PEST-аналіз.

29. Яка з наведених характеристик належить до наступальної стратегії?

1. визначається політикою «материнської» компанії;
2. передбачає копіювання продукції за ліцензією, яка придбана у компанії-піонера;
3. спрямована на впровадження тільки перспективних і перевірених інновацій;
4. пов'язана з прагненням компанії досягти технічного і ринкового лідерства шляхом створення і впровадження нових продуктів, які розроблені, як правило, на основі власних ідей.

ТЕСТОВЕ ЗАВДАННЯ № 7 (тема 8)

1. Ризик, пов'язаний з можливістю неододержання прибутку в ході реалізації проекту, - це:

1. кредитний ризик;
2. підприємницькій ризик;
3. фінансовий ризик;
4. інвестиційний ризик.

2. Ризик, який виникає через помилки оформлення юридичних прав, прав власності або оренди на об'єкт, - це:

1. інвестиційний ризик;
2. кредитний ризик;
3. підприємницькій ризик;
4. фінансовий ризик.

3. Ризик перевищення кошторису через подорожчання вартості ресурсів тощо - це:

1. кредитний ризик;
2. підприємницькій ризик;
3. інвестиційний ризик;
4. фінансовий ризик.

4. Ризик, який пов'язаний з можливою інфляцією, - це:

1. інвестиційний ризик;
2. кредитний ризик;
3. підприємницькій ризик;
4. фінансовий ризик.

5. Ризик, який пов'язаний з можливістю неповернення суми кредиту та відсотків за ним, - це:

1. кредитний ризик;
2. інвестиційний ризик;
3. підприємницькій ризик;
4. фінансовий ризик.

6. Ризик, який пов'язаний з можливістю нанесення збитків і недодержання прибутку через порушення контрагентами своїх обов'язків, - це:

1. інвестиційний ризик;
2. кредитний ризик;
3. фінансовий ризик;
4. підприємницькій ризик.

7. Ризик, який пов'язаний з можливістю виникнення збитків у результаті зміни обмінного курсу і впливу його на очікувані доходи від продажу продукції, - це:

1. фінансовий ризик;
2. інвестиційний ризик;
3. кредитний ризик;
4. підприємницькій ризик.

8. Контроль проектної діяльності - це:

1. процес, у якому керівник проекту встановлює, чи досягнуто поставлених цілей, виявляє причини дестабілізації процесу виконання роботи й обґрунтовує прийняття управлінських рішень, що коригують виконання завдань раніше, ніж буде нанесений збиток;
2. процес, у якому керівник проекту встановлює обмеження, слідкує за дотриманням дисципліни, що виключає можливість самостійних дій;
3. оцінка ситуації, прогнозування наслідків;
4. перевірка виконання робіт.

9. Зміни по проекту істотно впливають на:

1. контроль ризиків;
2. систему управління персоналом;
3. на якість виконання робіт і специфікації вимог до результатів;
4. впровадження нових виробничих процесів.

10. Який із перелічених факторів не є завданням контролю проектної діяльності?

1. оцінка відхилень за певними критеріями;
2. моніторинг (спостереження за реалізацією проекту);
3. виявлення відхилень від цілей реалізації проекту за допомогою критеріїв, які фіксують у календарних планах;
4. прогнозування наслідків зміни ситуації.

11. Який вид контролю здійснюється безпосередньо під час реалізації проекту з метою оперативного регулювання?

1. попередній;
2. поточний;
3. заключний;
4. своєчасний.

12. До процесів контролю включають:

1. витратні показники проекту;
2. показники, що характеризують взаємовідносини учасників проекту;
3. аналіз статистичних параметрів виконуваних процесів;
4. порівняння показників очікуваного і фактичного виконання планів.

13. Розрізняють такі технології оцінки виконання проекту:

1. контроль готовності аналітичних та графічних звітів;
2. контроль готовності фронту робіт;
3. контроль якості проекту;
4. регулярний оперативний контроль (через однакові проміжки часу).

14. Звіт у системі контролю не повинен включати такий пункт, як:

1. кошторисну вартість;
2. визначення беззбитковості проекту;
3. фактичні результати;
4. прогнозні результати.

15. Виконання або невиконання будь-яких контрольних етапів називається:

1. якісним прогресом;
2. кількісним прогресом;
3. фінансовим прогресом;
4. календарним прогресом (регресом).

16. Технології поточного контролю не включають:

1. контроль на момент закінчення робіт;
2. заключний контроль;
3. контроль на момент у заздалегідь встановлених точках проекту;
4. регулярний оперативний контроль.

17. Ризик інвестиційного проекту - це:

1. ймовірність того, що проект буде реалізовано;
2. очікуване значення NPV проекту;
3. міра невизначеності одержання очікуваного рівня доходності при реалізації цього проекту;
4. випадковий характер подій.

18. До основних моментів, що характеризують ризикову ситуацію, належить:

1. випадковий характер події;
2. проведення експертизи;
3. наявність бізнес-плану;
4. прогноз витрат.

19. Для кількісної оцінки ризиків використовується показник:

1. термін окупності;
2. виробничі фактори;
3. точка беззбитковості;
4. чистий дисконтований дохід.

20. Поняття "ризик" характеризує ситуацію, коли:

1. подія ніколи не відбудеться;
2. негативна ситуація може настати в результаті реалізації управлінських рішень;
3. відмова від певної діяльності;
4. формуються напрями інвестування проекту.

21. Під економічним ризиком розуміють:

1. небезпеку виникнення сукупних втрат при будь-яких видах підприємницької діяльності, що пов'язані з виробництвом товару і послуг, їхньою реалізацією, товарно-грошовими та фінансовими операціями, а також комерцією;
2. загрозу того, що підприємство понесе втрати у вигляді додаткових зобов'язань або отримає доходи нижче тих, на які розраховувало;
3. потенційна небезпека неотримання доходів порівняно з варіантом, що розраховувався на раціональне використання ресурсів;
4. втрати в результаті несанкціонованої дії третіх осіб.

22. Ризик, пов'язаний з реалізацією продукції, товару і послуг, вироблених або куплених, це:

1. політичний;
2. виробничий;
3. комерційний;
4. фінансовий.

23. Податковий ризик включає:

1. зміну податкового законодавства та рішення податкової служби, які знижують податкові переваги;
2. можливість використання з тих або інших причин податкових пільг, установлених законодавством;
3. зниження податкових ставок, що сприяє підвищенню величини прибутку у наступних періодах;
4. розподіл ризику між учасниками проекту.

24. Точка безбитковості характеризує:

1. обсяг продажу, при якому виручка від реалізації продукції перевищує витрати на виробництво цього обсягу продукції;
2. обсяг продажу, при якому виручка від реалізації продукції нижча від витрат на її виробництво;
3. обсяг продажу, при якому виручка від реалізації продукції збігається з витратами виробництва;
4. норму прибутку для компенсації ризику.

25. Технічні методи зниження ризиків:

1. засновані на впровадженні різних технічних заходів, наприклад, система протипожежного контролю, банківських електронних розрахунків та ін.;
2. включають страхування, заставу, неустойку (штраф, пеню) і т. п.;
3. включають комплекс заходів, направлених на попередження втрат від ризику у випадках виникнення несприятливих обставин, а також на їх компенсацію у випадках виникнення втрат;
4. застосовують перестраховування та співстраховування.

26. Метод зниження ризику, який передбачає систему відшкодування втрат страхувальниками при виникненні страхових випадків із спеціальних страхових фондів, називається:

1. розподілом ризику між учасниками проекту;
2. страхуванням;
3. резервуванням коштів на покриття непередбачених витрат;
4. нейтралізацією часткових ризиків.

27. Ризик інвестиційного проекту - це:

1. ймовірність того, що проект буде реалізовано;
2. очікуване значення НРУ проекту;
3. міра невизначеності одержання очікуваного рівня доходності при реалізації даного проекту;
4. правильна відповідь відсутня.

28. Несхильність інвесторів до ризику означає, що:

1. інвестори не вкладатимуть кошти в ризиковані проекти;
2. інвестори вкладатимуть кошти в ризиковані проекти;
3. інвестори не підуть на додатковий ризик, якщо не очікують, що це буде компенсовано додатковими доходами;
4. правильна відповідь відсутня.

29. Для кількісної оцінки ризиків використовується показник:

1. термін окупності;
2. коефіцієнт трансформації;
3. точка беззбитковості;
4. середньоквадратичне відхилення.

30. Відмова від певної діяльності чи істотна (радикальна) її трансформація, у результаті якої ризик зникає, називається:

1. скасуванням ризику;
2. запобіганням та контролюванням ризику;
3. страхуванням ризику;
4. поглинанням ризику.

31. Поглинання ризику – це:

1. відмова від певної діяльності чи істотна (радикальна) її трансформація, у результаті якої ризик зникає;
2. коли учасники мають змогу ефективно впливати на чинники ризику і зменшувати можливість настання негативних подій;
3. зменшення збитків від діяльності за рахунок фінансової компенсації з боку страхових фондів;
4. спосіб діяльності, коли при матеріалізації ризику збитки повністю несе його учасник (учасники).

32. Інструменти управління проектними ризиками, відповідно до яких створюються резервні фонди окремих учасників проектної діяльності та проекту загалом, застави в різноманітних формах, є:

1. організаційними;
2. технічними;
3. фінансовими;
4. договірно-правовими.

33. Податковий ризик інноваційного проекту включає:

1. зміну податкового законодавства та рішення податкової служби, які знижують податкові переваги;
2. можливість використання з тих або інших причин податкових пільг, установлених законодавством;
3. зниження податкових ставок, що сприяє підвищенню величини прибутку у наступних періодах;
4. правильна відповідь відсутня.

34. Технічні методи зниження ризиків:

1. засновані на впровадженні різних технічних заходів, наприклад, система протипожежного контролю, та ін.;
2. включають страхування, заставу, неустойку (штраф, пеню) і т. п.;
3. включають комплекс заходів, спрямованих на попередження втрат від ризику у випадках виникнення несприятливих обставин, а також на їх компенсацію у випадках виникнення втрат;
4. правильна відповідь відсутня.

35. Метод зниження ризику, який передбачає систему відшкодування втрат страхувальниками при виникненні страхових випадків із спеціальних страхових фондів, називається:

1. розподілом ризику між учасниками проекту;
2. резервуванням коштів на покриття непередбачених витрат;
3. нейтралізацією часткових ризиків;
4. зниженням ризику в плані фінансування.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Управління інноваційними проектами: навч. посібник / Уклад.: Н.Н. Пойда-Носик, І.І. Черленяк. Ужгород: Вид-во УжНУ «Говерла», 2017. 360 с.
2. Витвицька О.Д., Кулаєць М.М. Державне управління інноваційною діяльністю. Київ: Видавничий центр «Агрармедіагруп» 2019. 250 с
3. Довгань Л.Є., Мохонько Г.А., Малик І.П. Управління проектами: навч. посібн. К.: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2017. 420 с.
4. Петрович Й.М. Управління інноваційними проектами: навч. посібник / Й. М. Петрович, І. І. Новаківський; за заг. ред. Й. М. Петровича. Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2016. 316 с.
5. Федішин І.Б. Управління інноваційними проектами (опорний конспект лекцій). Тернопіль, ТНТУ імені Івана Пулюя, 2015. 151 с.
6. Черленяк І.І., Лукша О.В., Рябоконт П.А., Лукша Є.О. Менеджмент міжнародних проектів: навч. посіб. Ужгород : ПП «АУТДОР-ШАРК», 2015. 632с.
7. Блага Н.В. Управління проектами: навч. посібник. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. 152 с.
8. Гавловська, Н. І. Управління інноваційними проектами [Текст]: навч. посіб. / Н. І. Гавловська, Є. М. Рудніченко. Хмельницький: ХНУ, 2016. 248 с.
9. Приймак В.М. Управління проектами: навч. посіб. Київ: Київський національний ун-т імені Тараса Шевченка, 2017. 464 с.
10. Приймак В.М. Управління проектами. Збірник кейсів [Електронний ресурс]: навч. посіб. Київ: Київський національний ун-т імені Тараса Шевченка, 2021. 268 с.
11. Роджерс Еверетт М. Дифузія інновацій / пер. з англ. Василя Старка. К. : КМА, 2009. С.208.
12. Управління проектами: процеси планування проектних дій [Текст]: підручник / І.В. Чумаченко, В.В. Морозов, Н.В. Доценко, А.М. Чередниченко. К.: Університет економіки та права «КРОК», 2014. 673 с.
13. Когон Корі, Сьюзетт Блейкмор, Джеймс Вуд. Керування проектами для «неофіційних» проект-менеджері / Пер. з англ. М. Євсеєнко, О. Кожушко. Харків: В-во «Ранок»: Фабула, 2019. 240 с.
14. Петренко Н.О. Кустріч Л.О., Гоменюк М.О. Управління проектами [текст] навчальний посібник. Київ: «Центр учбової літератури», 2015. 244 с.
15. Шумейко А.К., Науменко А.П., Худасова С.Ф., Гаврилко Т.О. Проектний аналіз і управління проектами: Конспект лекцій. Київ: НАУ, 2012. 345 с
16. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002 № 40-IV станом на 02.02.2015. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.
17. Закон України «Про інноваційну діяльність» URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/40-15>

18. Закон України “Про наукову та науково-технічну експертизу” URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/51/95-вр>
19. Постанова КМУ «Про Державне агентство з інвестицій та розвитку» від 17.05.2010 № 356 URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/356-2010-п>
20. Порядок державної реєстрації інноваційних проектів і ведення Державного реєстру інноваційних проектів, затв. Постановою КМУ від 17 вересня 2003 р. № 1474. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1474-2003-п>.
21. Микитюк П. П. Управління проектами: навч. посіб. Тернопіль, 2014. 270
22. Петренко Н.О. Кустрич Л.О., Гоменюк М.О. Управління проектами [текст] навчальний посібник. Київ: «Центр учбової літератури», 2015. 244 с.
23. Чевганова В.Я., Биба В.В., Скрильник А.С. Проектний аналіз: навч. посіб. Київ: «Центр учбової літератури», 2014. 258 с.
24. Збаразська Л.О., Рижиков В.С., Єрфорт І.Ю., Єрфорт О.Ю. Управління проектами: навч. посібник для студ. вищих навч. закл. К.: Центр учбової літератури, 2008. 168 с.
25. Шумейко А.К., Науменко А.П., Худасова С.Ф., Гаврилко Т.О. Проектний аналіз і управління проектами: Конспект лекцій. Київ: НАУ, 2012. 345 с
26. Андрієнко О. Управління проектами в бізнес-об’єднаннях малих і середніх підприємств. Київ: 2017. 77 с.
27. Ілляшенко С. М. Управління інноваційним розвитком : навчальний посібник. Суми: ВТД «Університетська книга». 2015. 324 с.
28. III International Scientific and Practical Conference “Problems and Prospects of Scientific and Innovative Support of the Agro-Industrial Complex of the Regions”, 2021. Published online 13 August 2021. URL: <https://doi.org/10.1051/bioconf/20213203017>.
29. Stukalo1 O.G., Bakaev D.N. Nikitina N.V. Formation of the Project Office for the Regulation of Innovative Development of Food Industry Enterprises // Problems of Enterprise Development: Theory and Practice 2018. SHS Web of Conferences 62, 02001, 2019. URL: <https://doi.org/10.1051/shsconf/20196202001>.
30. Bigliardi B., Ferraro G., Filippelli S., Galati F. Innovation Models in Food Industry: A Review of The Literature // Journal of Technology Management & Innovation. Santiago oct., 2020. V. 15. N. 3. URL: <http://dx.doi.org/10.4067/S0718-27242020000300097>.
31. Bergsma E. Innovation in Food SME’s “The current state of innovation management and innovation measurement in Food SME’s”, 2010. 85 p. URL: <https://edepot.wur.nl/146444>.
32. Bilal Nasir 12 Innovative Food Ideas To Jumpstart Your 2023 Venture // Restaurant Marketing, 2023. URL: <https://www.blinkco.io/blog/innovative-food-business-ideas/>.
33. Про державні цільові програми: Закон України № 1621-IV від 18.03.2004 р. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1621-15>.

34. Державна служба статистики України: [http:// www.ukrstat.gov.ua](http://www.ukrstat.gov.ua)
35. Євростат: <http:// www.eurostat.eu>.
36. Національний інститут стратегічних досліджень: <http:// www.niss.gov.ua>
37. Українська Асоціація Бізнес-інкубаторів та Інноваційних центрів: <http:// www.novekolo.info>
38. Освітній портал, присвячений висвітленню освітніх і наукових проєктів в Україні: <http://www.osvita.org.ua>
39. Сайт вивчення сучасних методологій керування програмними проєктами: <http://www.scrumhub.com/>
40. Українська Асоціація бізнес-інкубаторів та інноваційних центрів. URL: <http://www.novekolo.info/ua/pro-uabiits>
41. Українська асоціація управління проєктами. URL : <http://urpa.kiev.ua>

ЗМІСТ

Передмова	3
1. Програма дисципліни «Управління інноваційними проектами».....	4
2. Тестове завдання 1	7
3. Тестове завдання 2	17
4. Тестове завдання 3	26
5. Тестове завдання 4	31
6. Тестове завдання 5	37
7. Тестове завдання 6	41
8. Тестове завдання 7	46
9. Рекомендована література	52

Навчальне видання

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЕКТАМИ

**Тестові завдання
для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної, заочної
форми навчання за спеціальністю 076 «Підприємництво та торгівля»**

Укладач:
БІЛОУСЬКО Таміла Юріївна

Формат 60x84/16. Гарнітура Times New Roman
Папір для цифрового друку. Друк ризографічний.

Ум. друк. арк. _.

Наклад ___ пр.

Державний біотехнологічний університет
61002, м. Харків, вул. Алчевських, 44